

opłat hipotecznych kurs franka złotego z dnia 28 poprzedniego miesiąca, — w okresie od dnia 16 do końca miesiąca — kurs z dnia 13 tegoż miesiąca, ogłaszany przez Ministra Skarbu na podstawie art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

Jeśli z przeliczenia należnej sumy złotych na marki polskie dokonanego przy wpłacie opłaty wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5000 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do kwoty podzielnej przez 10.000; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5000, to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 marca 1924 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. № 133 poz. 1101).

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

265.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 4 lutego 1924 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu celulozy.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

poz. tar. celnej:	nazwa towaru:
176 p. 4 a i b	celuloza

§ 2. Opłata wywozowa od celulozy będzie pobierana w wysokości 60% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielniczy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 365), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. № 97, poz. 893), z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. № 11, poz. 74), z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej (Dz. U. R. P. № 54, poz. 381), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 970),

z dnia 7 czerwca 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu prosa, gryki, fasoli, grochu oraz drobiu bitego i żywego (Dz. U. R. P. № 61, poz. 457), z dnia 30 sierpnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu otrąb jęczmieniowych (Dz. U. R. P. № 100, poz. 787), z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. № 102, poz. 800), z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. № 124, poz. 1003), z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu ziemniaków (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1048), z dnia 13 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu seradeli, wyki, peluski i koniczyzny (Dz. U. R. P. № 133, poz. 1104) oraz z dnia 1 lutego 1924 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu bali i desek osikowych (Dz. U. R. P. № 19, poz. 190) po wyrazach „opłat od wywozu” dodaje się wyraz: „celulozy”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do transakcji wywozowych zawartych po dniu 30 września 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

266.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 27 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie wykonywania ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

Na mocy art. 45 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92 poz. 718) oraz art. 36 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90 poz. 706) zarządza się co następuje:

I. Przepisy ogólne.

Do art. art. 1 — 4.

§ 1. Wszelkie grunty, znajdujące się na obszarze scalenia, a nie podpadające pod działanie ustawy o scalaniu gruntów względnie podlegające wyłączeniu na mocy art. art. 2 — 4 tejże ustawy, aczkolwiek z reguły nie podlegają żadnym zmianom, mogą jednak na skutek scalenia gruntów przyległych być poddane zmianom wpływającym z postanowień art. 7 ustawy.

§ 2. Przy wyznaczeniu nowych dróg przez tereny wyłączone ze scalenia (§ 1), względnie przy uregulowaniu na tych terenach dróg i dojazdów istniejących, oraz przy wyprostowaniu granic, nieodzownym dla prawidłowego projektu scalenia (art. art. 7 i 25 ustawy), należy wzamian za zajęte na ten cel grunty wyznaczać odpowiadający im równoważnik gruntowy, zgodnie z zasadami zawartymi w art. 6 ustawy.